

Kmetijski list

== Glasilo „Samostojne kmetijske stranke za Slovenijo“.

Naročnina:

celoletno	Din 20—
pololetno	Din 10—
četrtletno	Din 5—
posamezna številka	Din 1—

**Kmet pomagaj si sam,
in svoje stališče v državi
uravnaj si sam!**

Inserati:

1 mm inseratnega stolpca stane za:

male oglase	Din 0-25
uradne razglase	Din 0-50
reklame po dogovoru	

Uredništvo in upravnništvo lista je v Ljubljani, Kolodvorska ulica 7. v hiši „Ekonom“.

V lastni zadevi.

Zanašajoč se na že izkazano po-
žrtvovalnost pristašev kmetijske mi-
slil smo se odločiti, da pričnemo iz-
dajati

»Kmetijski list« dvakrat na teden.
Nujno potreben je ta naš korak,
pa čeprav smo sprejeli z njim na
sebe skoraj nezmagljivo finančno
breme.

Toda mi verujemo v moč ideje
in zato vemo, da bo prežela kmetijska
misel vse njene pristaše s tako po-
žrtvovalnostjo, da bo tudi to težko
breme zmagano.

In zmagano mora biti.

Vstopili smo v volilni boj in si-
cer v volilni boj, ki bo najbrže tako
strasten, tako silovit, kakor ga še
Slovenija ni doživela. In ker gremo
sami v boj proti vsem in ker smo po-
leg tega za vse najbolj nevarni tek-
mec, zato bodo po nas padali vsi in
zato se bo na nas streljalo z najtež-
jimi topovi.

In pričetek volilnega boja je to
že dokazal. Demokrati in radikali,
socialisti in avtonomisti, klerikalci
in komunisti, vsi se zaganjajo v nas,
vsi širijo laži o naših ciljih, o naši
ideji, o našem delu in o naših vodi-
teljih.

Te laži in te klevete moramo
ubiti, kajti drugače je v nevarnosti
zmagata kmetijske misli.

Ubijati pa jih moremo le, če
sproti odgovarjamo na vse, če spro-
ti ovrzemo vsako laž in vsako kle-
veto.

Kako pa naj to storimo, če im-
amo le »Kmetijski list«, ki izhaja le
enkrat na teden! Posebno sedaj, ko
bo vsak dan prinesel nove laži o
nas!

Volilna borba.

Vedno strastnejša postaja voli-
na borba in skoraj bomo sredi ljute-
ga volilnega boja.

Glavni boj s klerikalci bomo bili
mi in edino mi in zato je potrebno,
da posvetimo pred vsem svojo po-
zornost klerikalnemu volilnemu boju.
Kot prvi so pričeli volilni boj
klerikalci in kakor je že pri njih za-
kon, so ga pričeli

z zlorabo vere.

Po deželi so pričeli prirejati vo-
lilne misljone in v nekaterih krajih
Dolenjske so se nekateri misijonarji
povzpeli do naravnost gorostasne
zlorabe verskega čuta. Tako je go-
voril neki misijonar:

»In če greste k spovedi in prej-
mete odvezo, tedaj znajte, da je od-
veza neveljavna, če vržete kroglico
v samostojno škrinjico!«

Pripominjamo samo, da zaradi
tega, očito krivoverskega nauka,
dotični misijonar ni bil poklican na
odgovor!

Da delujejo poleg misijonov z
vse paro tudi spovednice in prižni-
ce, se razume samoposobi. Gospod-
je! V zadnji uri Vas v interesu cer-
kve opominjamo, da prenehate z
zlorabo vere. Ljudstvo spoznava, da
je zloraba vere greh in zato vam ne
bo verjelo niti tedaj, ko boste ozna-
čali čisti božji nauk. Kako boste za-
govarjali te posledice pred Božjim
stolom, kaj boste storili tedaj, ko bo
vera v resnici v nevarnosti. Vaše
hujskarije spravljajo vero v nevar-
nost, — zakaj ni prvo blagor stran-
ke, temveč prvo je blagor duše in
to vi zapravljate, ko učite ljudi me-
sto ljubezni do bližnjega, sovraštvo
do njega!

Poleg zlorabe vere je seveda
glavno orožje naših klerikalcev
laž in kleveta.

Niso srečni, če ne potuhtajo vsaj
vsak mesec kako novo laž. Značilno
za njih duševno revščino pa je, da
pogrnuto vedno najbolj neumne

S tem, da pričnemo izdajati
»Kmetijski list« dvakrat na teden,
smo podvojili svojo bojno silo in v
stanu smo, da vsaj glavne laži sproti
zavračamo. In ker bomo pričeli iz-
dajati tudi na Štajerskem svoje gla-
silo, bomo zopet znatno pomnožili
svojo silo in z zaupanjem in samo-
zvestostjo lahko zremo v izid boja.

Toda tovariši! Da ne omagamo
sredi pota, pa je potrebno, da im-
amo denar. Zato se zatekamo k vam
in k vaši požrtvovalnosti. Naj ne
mine niti ena prilika, da se niste
spomnili našega Tiskov-
nega sklada!

Pomnite! Zaradi podeželnega
ljudstva, zaradi Vas, se bori »Kme-
tijski list« — zaradi Vaše požrtvo-
valnosti mora tudi vzdržati vse iz-
datke!

Toliko klevete, da smo se pro-
dali vladi, da smo si nabrali milio-
ne — toda niti sedaj, ko gre za man-
date, ne moremo izdajati niti enega
dnevnikarja. Ali mislite, da je klerikal-
ni pristaš bolj požrtvovalen ko naš,
ali mislite, da njim tiskajo tiskarne
zastonj? Vprašamo, odkod jim de-
nar, da morejo izdajati to maso li-
stov, v čegavem interesu izmetava-
jo denar za varanje ljudstva!

To prevdarite in spoznali ste
podlago kmetijske misli!

Za najvišje cilje kmetijskega ljud-
stva gre v sedanjih volilnih borbi —
zaradi par kron ne sme izgubiti
kmetijsko ljudstvo bitke!

Zato smo pričeli izdajati »Kme-
tijski list« dvakrat na teden in zato
se zanašamo na požrtvovalnost vseh
pristašev kmetijske misli!

V boj za Staro pravdo!

kmetijskega združnega premoženja!
Ampek podkupovalci še nikdar
niso prišli daleč in zato smo mirni!

Z nasiljem.

Ker pa je jasno, da nimajo niti
klerikalci dovolj denarja, da bi pod-
kupili vse, niti niso vsi tako nezna-
čajni, da bi se dali podkupiti, se ho-
čejo zateči k nasilju.

Tako so sklepali preteklo nedeljo
v Trebnjem za zaprtimi vr-
ti in sklenili, da ne smeta Pucelj
in Majcen na noben način prire-
diti shoda v Trebnjem. Čeprav bo-
do pokale puške, čeprav bodo klali
noži, našega shoda ne sme biti! Ta-
ko so sklenili in se zmotili. Zakaj
Pucelj in Majcen bosta
govorila in sicer ravno v Treb-
njem, pa če se vsi klerikalci zgri-
zejo od jeze.

Ker se boje resne, delajo vse to klerikalci. Nespamete-
neži! Ali res ne vedo, da je resnica
moč, ki se je ne da premagati? Ali
se res ne zavedajo, da je ves njihov
boj proti resnici že v naprej obsojen
na smrt?

Tovariši! Oni se boje resnice, mi
pa gremo zato za njo v boj in zato
bomo tudi zmagali.

Kaj pa drugi nasprotniki?

Vsi naši majhni nasprotniki, ka-
kor »Avtonomist«, socialisti in dru-
gi smatrajo za svojo glavno nalogo,
da se v volilnem boju izkažejo kot
majhne. Zato si niti toliko truda ne
vzamejo, da bi vsaj prebrali »Kme-
tijski list«, temveč iz »Slovenca«
ven sodijo nas. Ko bodo vsi ti maj-
hni nasprotniki napisali o nas vsaj
prvo, količkaj pametno, tedaj pa jim
bomo posvetili svojo pozornost.

Dr. Kukovecova fikсна ideja.

Fikсна ideja dr. Korošca je, da
mu bo prinesel avtonomistični pro-
gram Stojana Protiča, ki pa ne ob-
stoji, vlado. Dr. Kukovecova fikсна
ideja pa je, da mu pribori njegov
mandat nekakšna napredna koncen-
tracija.

Ze pred letom dni smo jayno po-
vedali, da je napredna koncentraci-
ja mogoča le, če jo stvorijo prav vse
napredne stranke, tudi socialni de-
mokrati. Pa dr. Kukovec ne bi bil
dr. Kukovec, če bi se zvil v to
našo odkrito besedo. Slej ko prej
trobi svojo, slej ko prej mrcvari lu-
di s svojo sitnostjo in vsiljivostjo,
da je treba ustvariti napredni blok,
ki mu reši mandat.

Pri tem pa nastopa tako nerod-
no, včasih celo tako žaljivo, da je
že v naprej izključeno, da bi si mo-
gel pridobiti pristašev za svojo
»koncentracijo«. Lani n. pr. je ob-
kladal tov. Drofenika v »Slov. Na-
rodu«, da je njegov šolarček in mu
dajal nauke, katerih je on sam pač
najbolj potreben.

Letos pa obišče pozno zvečer to-
variša Drofenika v bolnišnici, po
težko prestani operaciji in ga muči
tako dolgo, da dobi od njega par dni
kasneje pismo, ki naj bo voda na
njegov mlin. To pismo potem obja-
vi, dasi dvomimo, če je imel za to
dovoljenje tov. Drofenika in ga hoče
strankarsko izrabiti. Ali misli gos-
pod doktor Kukovec v resnici, da
ima posla z otroci, da mu bodo na-
sedli na vsak maneuver, zlasti če se
je ta že enkrat tako grdo obnesel.

Ali je mar pozabil gospod Kuko-
vec, kako so njegovi tovariši nale-
teli, ko so hoteli s sličnim pismom
slepomitišiti pri Zvezi slovenskih za-
drug? Ali se res ne morejo odvaditi
teh perskutnih mladinskih metod?

Gospodu Kukovcu bodi še enkrat
odločno povedano! Če bi bili za nje-
govo »koncentracijo«, smo vseeno
absolutno proti njej, ker ne moremo
prebaviti načina, s katerim se pro-
pagira. Naj pusti gospod doktor Ku-
kovec čisto v nemar grožnjo z zna-
go klerikalcev, zakaj mi vemo,

da bomo sami zmagali klerikalce,
nikoli pa v zvezi z mla-
dinin, zlasti pa ne s takimi politi-
čnimi nerodami ne, kakor je gospod
doktor Kukovec.

Naj bo to za enkrat zadosti, saj
itak vemo, da ne bo dala dr. Kukov-
cu žilica miru in da bo zopet prišel
s svojo fikšno idejo, s svojo blaženo
»koncentracijo«.

Potegnjeni klerikalci.

Dvakrat so potegnjeni klerikalci
in vsled čudovite brihtnosti svojih
voditeljev so se obakrat potegnili
sami.

Pričeli so s protivoljno gonjo in
z republikanstvom. Kot pravi polo-
vičarji pa so ostali seveda sredi po-
ta, in nadevali rede sv. Save in po-
sledica je — da žanje trenutno plo-
dove njih hujskarije — dr. Novačan.
Sedaj se zaganjajo vanj, mesto da bi
se tolkli po glavi, ko delajo tako ne-
umno politiko.

Sijajno so potegnili klerikalce ko-
munisti in sam škof jih je volil v
Ljubljani. Mislili so klerikalci, da bo
ta zveza trpela večno in da bodo
počasi vse komuniste pritegnili k
sebi. Pa so se urezali!

Komunisti so rabili samo to, da
ne veljajo več kot brezverska stran-
ka in ko so jim klerikalci izdali to
izpričevalo, so jih pa zapodili.

Pa naj sedaj, ko je škof volil ko-
muniste, govore po deželi, da je greh
voliti komuniste!

Res, čudna so pota Korošceve po-
litične modrosti!

„Mešetarska stranka“.

»Slovenec« je imel ob ljubljanskih
obč. volitvah prav hvaležno stališče. Na
podlagi napačnega računa, da so kler-
ikalci tisti, ki profitirajo od komunistič-
no-klerikalne zveze, se je udal tihiemu
zadovoljstvu, pustil komuniste agitirati,
sam pa se je oblekel v čedno uniformo
klerikalnega zmaja, obril rejeno lice,
kokošno sfriziral ostanke las ter se po-
nosno in triumfiračo sprehajal po ljub-
ljanskih gostilnah. Gracijozno je pod-
vil rep, luskinje so se mu svetile, smr-
ček pa je prešerno srebal zapeljivi vonj
volilnega golaža. Srečen in zadovoljen
je bil, zato pa je bilo vse, kar je padlo
s katerekoli strani od njega, sam hu-
mor; čist, zlat humor, veselje in smeh.

Zadnje čase pa je postal ta ponosni,
čedni in koketni zmaj silno zamišljen in
nervozen. Da, bogme, nervozen! Glava
mu je zmešana, s tacami bije okrog se-
be, sploh ni mnogo razlike v vedenju
od Janeza Zgaga... Same strahove vi-
di okoli sebe, računsi so se mu zmešali:
Komunisti izjavljajo klerikalcem javno:
»Mi smo vas ujeli, ne vi nas«. Protičeva
kombinacija je padla v vodo, nikjer no-
bene nade. Na Hrvaškem, v Bosni, Dal-
maciji in v bunjevsko-šokački deželi se
potapljajo klerikalni čolnčiki; mrtveci
vtapljajo, par šušterščev je za vsakim
plotom, štajersko republikanstvo se sku-
ša realizirati, radikali iščejo med kler-
ikalnimi špekulanti svoje žrtve, pode-
želje odklanja doktorske kandidate, sa-
mostojneži razvijajo izvanredno delav-
nost. Kaj bo, kaj bo? Ali je čudno, da je
lepi in za volitve v Ljubljani na novo
prepleškani zmaj tako strašno nervo-
zen?

Nas je prvo leto ubijal duhoviti Ko-
rošec s kaplanskim dovipom, da smo
kakor marijacejske kapljice, ki nič ne
koristijo in nič ne škodujejo. Letos je bil
oznanil v Mariboru pobožnim poslušal-
cem, da so nas volil pohodili, klerikalni
zmaj od »Slovenca« se pa le ne more
potolaziti. Vsaka številka nas je polna,
za letni kongres tri uvodne članke in če
nas bo 18. marca pri volitvah le toliko,
kolikokrat je beseda »samostojni« v kler-
ikalnih kunjah, potem bo zmaga sijajna.

V tretji številki letošnjega »Sloven-
ca« je klerikalni zmaj zopet objavil čla-
nek, ki dela nečast tistemu elegantnemu
zmaju, ki se je še nedavno šopiril s svo-

jim humorjem. In to nazadovanje nas
boli. Psuje nas, da smo »mešetarska
stranka« »kasapinska stranka«, »veliko-
laška mšarska stranka« in o — pomi-
slite — da smo »kmetijaci«. Zlasti to
nas pa mora res v živo zadeti! Ostalih
neinformiranosti »Slovenca« ne mislimo
zavračati, ker je tudi v našem interesu,
da ostanejo klerikalci še nadalje zabiti.

Tudi „Jutru“

nismo vseh in zlasti ne v našem volil-
nem oklicu, tako da mu je zdrsnila s
peresa baje tudi njemu neljuba beseda
»laž«, če smemo kaj verjeti lekcijam,
ki jih pogosto daje nedostojni slovenski
žurnalistiki. Toda mi vztrajamo pri tem
kar smo zapisali. In »Jutro« naj se in-
formira pri vseh treh svojih bivših po-
slancih, koliko in kaj so storili za zvezo
Slovenije z morjem, oziroma, če se niso
morda celo trudili, da bi bili poslanci
SKS naše zahteve znižali.

Tudi druga trditve, da niso prišli v
razpravo že izdelani načrti kmetijskih
zakonov samo radi nasprotja med glav-
nimi vladnimi strankami, vzdržujemo in
ne moremo dovoliti, da jo »Jutrovci«
imenujejo krivično. Ali je kaj znano v
»Jutrovem« uredništvu, kakšno stališče
sta zavzela v kmetijskem svetu pri pre-
tesanju načrta zakona o kmetijskem
kreditu poslancu: dr. Radosavljevič (za
demokrate) in Tajsčič (za radikale)?
Ali kaj vedo pri »Jutru«, da so vsa mi-
nistristva oddala svoja mišljenja k na-
črtu zakona o ribolovu, o podeljevanju
koncesij za izkoriščanje vodnih sil, da
jih pa navzlic temu niso pripustili v
razpravo? Ali nič ne vedo, da je tova-
riš Pucelj prošil zato v demokratskem
in radikalnem klubu posamezne poslan-
ce, da bi dregali v svoje klubske mini-
stre in jih zainteresirali za kmetjsko za-
konodajo. Pošteno se je bil tej prošnji
odzval samo g. Davidovič, žal, brez
uspeha. »Jutro« se je mogoče počutili
tudi iz stenografskih beležk, kaj je to-
variš Pucelj govoril v skupščini o za-
konskih načrtih svojega ministristva in
o nezanimanju za iste s strani ostalih
članov vlade. Z ozirom na vse to in pa
imajoč pred očmi silno dostojnost »Ju-
trovc«, ki grozi s šibo in se baha, kako
imenitno zna našeškati, si dovoljujemo
označiti »Jutrov« poslednji stavek ljub-
ke notice samo za majceno, a dobro-
hotno pomoto.

Polomija klerikal- nega poslanca Škoberneta.

Pišce so krepka naša postojanka,
vsaj so dobili pri zadnjih skupščinskih
volitvah klerikalci samo 69 glasov, SKS
pa 200 glasov, pa čeprav so nam so-
cialni demokrati s svojo republiko za-
peli nad 200 volilcev.

Od tega časa pa so klerikalni kolo-
vodje opetovano poizkušali, da z ne-
umornim rovarjenjem, laganjem, hujska-
njem in prirejanjem zaupnih sestankov,
ki so bili za nepristaše nepristopni, zo-
pet pridobijo prejšnjo nadvlado. (Pišce
so bile namreč nekdanje nepremagljive
klerikalne trdnjave.) Zlasti sta se odli-
kovala v tem delu oba gospoda ka-
plančka.

Misleč, da so že dovolj nahujskali
ljudstvo, ki da bo sigurno drlo za njimi,
so priredili na Novega leta dan v
dvorani g. Kostevca shod, na katerem je
imel poročati poslanec Škobernet.

Brez vsega zanimanja in mirno bi se
izvršil ta shod, da se ni bliskovito raz-
nesla vest, da je tu tudi poslanec Urek,
ki se udeležiti klerikalnega shoda. To je
vzbudilo tako zanimanje za shod, da je
bila dvorana nabito polna. Navzočih je
bilo kakih 25 klerikalcev in nekaj druž-
benk. Med našimi in tudi med socialno
demokratskimi pristaši je bila izdana
parola: Niti z besedico se ne sme motiti
govora poslanca Škoberneta, temveč
vse mora biti mirno, da se dovrši po-
litična debata med posl. Škobernetom
in Urekom.

Tišina je zavladala, ko sta stopila hkrati na oder Škoberne in Urek, tožnik in obtoženec. (Pozneje sta se seveda vlogi temeljito zamenjali.)

Točno ob 7. in četrti otvoril poslanec Škoberne šod, si pridržal predsedstvo in začne govoriti svoj deviški govor. Dejal je, da je bila prejšnja vlada, sedaj pa je druga in da če ta pade, pa bo zopet druga. Po tej modrosti je rekel, da so trije bratje: Nikola Srb, Jaka Hrvat i Škoberne Slovinc sedizali vsak eno hišo in sicer vse pod eno streho. Pozabili pa so narediti vrata tako da morajo vsi čez eno to je Nikolovo luknjo lesti v hišo. Da pa je to tako naporen posel, da zlasti ta »daljni« in mlajši brat (Slovenec Škoberne) pri tem plezanju zgubi vso pamet in pri tem plezanju tudi takoj kupil torbo, da zapre noter svojo »kunj« in modrost. To torbo ima on »brat Škoberne« moč in dan pri sebi in sicer z velikim ponosom, ker se tej torbi pravi »portfelj« in tako on »brat Škoberne« stoji visoko nad ministrom Zupaničem, ki reva, še »portfelja« nima.

Tako je srečno, v veliko začudenje navzočih popolnoma nemoteno končal svoj jeruzalemski govor, točno dve minuti pred pol osmih (govoril je torej celih 13 minut!).

Nato se oglaš k besedi tov. Urek

povdarjajoč, da bo govoril, četudi bi mu Škoberne ne dal besede. Škoberne mu na to ves preplašen, da besedo. Urek početkom povdarja, da ni prišel shoda razbijat, temveč samo zato, ker mora vsled živčne bolezni, vsaj začasno, stopiti iz političnega življenja in da hoče vsled tega poprej še položiti pred ljudstvom obračun svojega dela. Zato se mu zdi osebno primeren današnji shod, ker more Škoberne, kot poslanec one stranke, ki je metala ves pekienski ogenj, žveplo in smrad na shodih in v časopisu po poslancih SKS — torej tudi po njem — dati poljsniti in odgovor na vse te njihove lumparije in laži, tukaj pred sodbo ljudstva!

Škoberne je bil kot v preši. Še hujše mu je bilo kot takrat, ko je moral plezati skoz »Nikolovo« luknjo. Hotel se je izmotati s tem, da je kar med Urekovim govorom »zaključil shod«! stisnil svoj »portfelj«, v katerem je imel tri žepne roble in par umazanih nogavic pod pazduho, skočil z odra in hotel zbežati iz dvorane. Urek ga je rotli naj ne pokaže tako javno svoje začaje narave ter je pozval ljudstvo pri vratih, da nikogar ne spusti ven.

Na to je Urek otvoril svoj shod in prevzel predsedstvo. Med tem pa je stopil pred bežečega Škobernetu poglavar naših klerikalcev, Podvinski in mu zabližl, da mora ostati v dvorani, ker — sicer — no Podvinski je hud mož — bil pa je tudi feldvebel! Hočeš, nočeš Škoberne je moral nazaj k Ureku na oder.

Sedaj pa se je začela dolga — dolga izpoved. Urek je zahteval od Škobernetu točne in jasne odgovore na podle obdolžitve, katere so metali klerikalci in njihovo časopisje na poslance SKS in sicer so jih dolžili:

1. Da so prinesli ogromne davke ljudstvu, da so uvedli nove davke in povzili stare itd. Urek zahteva, da tukaj točno izjavi Škoberne, kateri stari davek smo povzili ali novi upeljali, od kar smo bili v vladi in kdaj. Naj pove datum! Že pri prvem vprašanju je izgubil Škoberne glavo in odgovoril: »Urek mene zato to izprašuje, ker bi se rad od mene naučil politike!« Zares učen odgovor! Pa Urek ni odnehal in se ni zadovoljil s raznimi Škobernetovimi izjavami, temveč je pritiskal na Škobernetu tako dolgo, da je moral slednjič Škoberne priznati, da se v času, ko so bili poslanci SKS na vladi ni zvišal niti za en vinar noben državni davek, ki bi ga moral plačati katerikoli izmed navzočih. Moral je pa tudi priznati, da se je zemljiški davek početvoril v dobi pred zadnjimi volitvami, ko je bila v vladi SLS — torej s sodelovanjem dr. Korošca.

Drug klerikalni očitke: Da smo krivi, da morajo vojakli služiti v Macedoniji, da so tam slabo oskrbovani — tepeni itd. Urek zahteva pojasnilo na podlagi katerega zakona so vse to dogajali in kdo nam je poklonil ta zakon? Pa se je zopet izvijal Škoberne — le odgovora ni mogel spraviti na dan. Urek je nato z vol. zakonom v roki dokazal, da je bil ta bivši srbski voj. zakon razširjen na vso državo — torej tudi na Slovenijo v polovici leta 1919 in sicer s sodelovanjem SLS, ki je bila takrat v vladi in ni niti koraka storila, da bi ta, za nas tako krivičen zakon popravila in ga prilagodila našim razmeram in potrebam.

Tretji klerikalni očitke: Da smo brezverci, proti veri, cerkvi, krizmu, duhovnikom itd. Urek zahteva od Škobernetu, da poda za to le en, četudi najmanjši dokaz. Škoberne, moder kot vedno, jo hitro pogrunta in pravi: »Kaj ima vera s politiko opraviti!« Mi ne razumemo o tem nič, pustimo vso onim, ki so študirali bogoslovje (tudi

Škoberne bi imel biti svečenik). — Zares krasen odgovor, kaj ne? Pa je zopet Urek dokazal, da nismo »brezverci«, temveč, da smo nasprotno več storili za vero, cerkve in duhovnike te dve leti v Beogradu — kot vsi klerikalci skupaj. Navajal je posamezne dokaze: 1. Tov. Drofenik kot član zakonodavn. odbora ni samo po nalogu kluba SKS glasoval za zvišanje plač katoliškim duhovnikom, temveč celo govoril za to, kar je tudi imelo uspeh. Navajal je nadalje več primerov (imena je iz uljudnosti zamočal) iz domače okolice, ko so se duhovniki za carine prost zvonov, mašnih plaščev itd. mesece dolgo brezuspešno obračali s prošnjami na klerikalne poslance. Končno so se obrnili na nas in v par dneh je bila stvar rešena. Nešteto zahvalnih pism duhovnikov nam priča o našem »brezverstvu« in lenobi klerikalnih poslancev.

Tem glavnim točkam, ki so bile temeljito razpravljane, sledilo je še več manjših vprašanj, na katere je g. Škoberne večinoma molčal in le debelo gledal ter tu in tam malo zavpilil.

Taj razpravi sledilo je Urekovo vabilo na g. Škobernetu, da pove sedaj ob zaključku dveletne parlamentarne dobe navzočim, — kaj so jim prinesli klerikalni poslanci iz Beograda? Tu pa se je ojačal gospod Škoberne in povedal res pošteno in resnično:

»Prinesli Vam nismo nič, ker nismo ničesar mogli doseči, ker smo bili v opoziciji in nam vlada zato ni hotela ničesar dati. Verjemite mi pa, da smo se za Vas potegovali (in za svoje dnevničke, kar je pozabil omeniti gospod Škoberne.) Pa je mesto njega razložil nato tov. Urek malo obširneje, kaj da so delali poslanci SLS v Beogradu in doma.

Sledede so zasluge klerikalcev:

1. V parlamentu so ovirali vsako delo, da se je zato zavlekla vsaka stvar v večnost. Volilci bi bili storili mnogo boljše, če bi bili mesto vseh 28 poslancev Jugosl. kluba postavili en gramofon v parlament, bi bil mnogo bolj poceni — uspeh pa ravno isti. (Šimrak pa bi si bil prihranil par klobut, katere je dobil.)

2. Delali so dvojno politiko. Upit Gosarja in Gostinčarja za prepoved in istočasno upit Brodarja in Stanovnika za izvoz dokazuje njihovo sleparijo najboljše. Urek je temeljito razložil ta manever, s katerim sleparijo producente in konsumente samo, da bi si ohranili mandate.

3. Doma so hujskali ljudi, jim lagali, da se je kadilo od njih.

4. Vse naše zasluge so pripisovali sebi.

Škoberne je na vse to molčal in mlo izpraševal Ureka, če bo že skoraj zaključil shod. Temu pa se očividno ni nič mudilo, da bi izpustil svojo žrtev, tako hitro iz rok.

Na to je obrazložil tov. Urek delo in uspehe poslancev SKS. Med tem, ko je Škoberne sam priznal, da nimajo klerikalni poslanci ničesar pokazati — je dejal Urek — prinašamo mi v glavnem našim volilcem tele uspehe svojega dela:

1. Uzakonjeno in financirano zvezo Slovenije z morjem.
2. Železnico v Prekmurje.
3. Tri kmetijske šole.
4. Preperečili smo uvoz italijanskega vina.
5. Držali prost izvoz živine in konj.
6. Razveljavili razne sekaturne naredbe, doprinešene od prejšnje vlade, v kateri je sodelovala tudi SLS, ki so suženjsko komandirale kmeta.
7. Olajšali vojakom oprostitve, zboljšali hrano, odpravili pretepanje itd. itd.
8. Povečali množino davka proste žganjakuhe.
9. Olajšali zakon o prijavi vinskega pridelka. (Po zakonu iz meseca septembra 1. 1920, ko je bila v vladi tudi SLS se je moralo javiti vino v 24 urah kazen pa je bila zaplemba vsega blaga in 10 kratna trošarina — sedaj pa je treba prijaviti v 10. dneh in kazen je samo 100 Din.

10. Uzakonjeno vrnitev 20 odstotnega odteglaja ob priliki žigosanja bankovcev.

11. Odpravo Vranglovcev itd. itd.

Nadalje je povdarjal tov. Urek, da je najtežje delo poslancev v delu za zasebne koristi poedincev — v raznih intervencijah — in da so tukaj vršili poslanci SKS veliko in težko delo, da je tako bilo n. pr. samo po njegovem posredovanju oproščenih nad 200 fantov vojašine, katere pa ni nikoli vprašal, kateri stranki da pripadajo. Razen tega so izvršili poslanci SKS še brez števila drugih posredovanj za vso Slovenijo.

Končno je primerjal tov. Urek delo in uspehe poslancev SLS in SKS (tam 28 lenuhov, izkoriščevalcev ljudstva, tu 8 energičnih za delo vnetih ljudi). Obrazložil je upliv obeh grup v parlamentu, v katerem so klerikalci morali sedeti celo čisto ločeni od drugih, ker se jih je vse izogibalo kot gobavce.

Ker je zaključil tukaj pri tej priliki Škoberne Urek: »Vas pa so sedaj vrgli iz vlade« mu pove Urek, da nas

niso vrgli iz vlade in da nas žele nazaj tor da še do sedaj čaka poljedelsko ministrstvo na nas in da je delo našega kluba dobilo tak upliv v Beogradu, da so celo sedaj, ko že 14 dni nismo v vladi kljub vsem intrigam in spletkam tudi klerikalci — postavljeni kot veliki župan za Slovenijo — kandidati našega kluba.

S primernim in stvarnim apelom na navzoče je zaključil tov. Urek ob pol dvanajsti uri shod. Škobernetov shod je trajal 13 minut — Urekov shod, težka in očitna izpoved za Škobernetu pa potem nad tri ure.

Omeniti mi je še, da so v začetku — prvo uro — Škobernetovim izvajanjem navzoči klerikalci in par družbenki hoteli pomagati z raznimi medklici. Potem pa so, tekem vse dolge razprave pod pezo Urekovih stvarnih razlaganj in neusmiljene obsodbe umolkli in s Škobernetom vred molče prenašali težke udarce kakor polti kužli.

Ker je med razpravo Urek vedno pozival, če ima kdo kaj za pripomniti, se je večkrat oglašil in dobil besedo za kratke pripombe tudi zastopnik soc. demokratov Martin Umek. Ta se je — po svoji stari navadi, obregnul seveda, nad ves svet — poslance vseh strank tudi lastne in je povdarjal, da bo treba vse stare poslance vredi med staro šaro in čisto nove ljudi poslati v Beograd. Čudil pa smo se temu možu, ki je tu nastopal zelo dostojno in tudi tu in tam s pametnimi stvarmi, dočim je včasih bil navaden rogovilež. Je pač uvidel, da je treba mnogo brati, če se hoče izvesti resnico. Ko bi ga njegov ožji sorodnik P. ml. hotel vsaj malce v tem posnemati, pa bi se ne blamiral tako strašno s svojo prazno klerikalno nevednostjo, ki je dovolj žalostna za moža, ki hoče nekaj veljati in celo postati drž. poslanec.

Omenim še eden, meni nerazumljiv incident, ki je nastal v dvorani, ko je tov. Urek otvoril svoj shod. Tik Ureka stoji tukajšnji trgovec, velik bogataš, »pobožen krščanski« mož, Fr. Gerc, je zakričal nad tov. Urekom, da ga je treba vredi iz odra. Tov. Urek pa mu lepo odgovoril: »No, no pomirite se g. Gerc, vsaj Vam prinašam pozdrave od Vaše hčerke.« Strašna vest se je mogla zbuditi v temu 70 letnem možu, kajti kakor obseden je začel skakati in kričati: »Sedaj pa vsi vun, noben ne sme poslušati Ureka! Urek pa ga miri rekoč: »Čakajte vendar tu g. Gerc, se bova pogovorila, kako živi Vaša hčerka v bedi in pomanjkanju med tem, ko se Vi krščanski mož, valjate v milijonih.« Gerc pa se nato zažene z vso silo proti vratom, beži iz dvorane in kriči: »Vun ga vrzite!« Začuden smo gledali ta prizor in si mislili: »Kdor ima maslo na glavi, naj ne gre na sonce!« I. I.

SEJA OKROŽNEGA ODBORA SKS ZA KRANJSKO

bo v ponedeljek, dne 15. januarja ob desetih dopoldne pri LOJDU.

Ivan Pipan, načelnik SKS.

Pokrajinske vesti.

Tovariši! Javite nam takoj imena in natančne naslove čuvvarjev skrinjic in njihovih namestnikov. Vsi, ki še niste odgovorili na naše okrožnice, storite to takoj! — Tajništvo SKS v Ljubljani.

(Krepko gre naša stvar.) Najmočnejša opora vsake stranke je trdna zavednost njenih pristašev. Ta se pa v nobeni stvari ne spozna tako, kakor v poštvalnosti. In to so naši vrli tovariši dokazali. Za danes le par primerov. Na seji okrožnega načelnika v Mariboru je bilo nabranih za štajerski volilni sklad 817 dinarjev. Na volilnem sestanku v radovljiskem okraju je bilo nabranih za naš tiskovni sklad 375 dinarjev in 2 liri. Na volilnem sestanku ljubljanske okolice je bilo v isti nameu nabranih 1006 dinarjev. Samo 3 sestanki so torej dali preko 2000 dinarjev. Tovariši! Volilni boj bo hud, tako hud, ko morda še nikoli. Zato delajte, zato nabirajte prispevke. Na nobenem sestanku ne pozabite nabirati za naš tiskovni sklad! Vsak sestanec mora koristiti ne samo idejno našli stvari, temveč tudi gnetol! (Veliki župani) so imenovani za vse oblasti, razven za tuzlanski in travniški, za kateri bosta imejovana velika župana po vstopu muslimanov v vlado. Za Slovenijo sta imenovana kakor znano dr. Balisti in dr. Ploj, prvi za ljubljansko, drugi pa za mariborsko oblast. Po izjavi notranjega ministra Vujičica, dopisniku »Jutrnjega lista«, bodo vršili pokrajinski namestniki svojo dolžnost še štiri mesece po imenovanju velikih županov. Potem pa izgube vse svoje dolžnosti in veliki župani bodo naravnost občevali z osrednjo vlado. Svoje posle bodo izvrševali veliki župani po določilih ustave in imeli bodo posebno oddelke za prosveto, finance itd.

(Poslušam razgovor.) Prijatelj lista nam piše: »Slučajno sem začel v neko ljubljansko gostilno. Sedim sam za mizo, pa prisedeta dva gospoda. Glasno se razgovarjata, jaz pa nehotu poslušam. In pripoveduje prvi, ki se izdaja za nekakega tajnika kočevskega dr. Sajovicu med drugim sledeče: »Ah, tisto, kar piše »Jutro« ni vse nič res. Vem čisto dobro, kako je bilo, vsaj sem bral sam brzojavko. Dne 23. decembra je dobil dr. Sajovic brzojavko, če sprejme mesto velikega župana v Mariboru. Toda on je ponudbo odbil. Dejal sem mu, da je storil velikansko neumnost. Pa mi odvrne: Saj bi sprejel. Toda kot veliki župan si moram kupiti frak in druge obleke, zakar pa plača velikega župana ne zadostuje.« Nato mu rečem: »Ali si neumen! Kot veliki župan bi imel toliko lepih prilik, mogel bi zaslužiti tam in tam.« Nato pravi Sajovic: »Res je, osel sem bil!« — Nato nadaljuje moj neprostovoljni informator: »Oh, kako bi bilo lepo. Sajovic veliki župan, jaz bi pa bil nekak tajnik! Toda sedaj je to preč! No, bo že kako drugače! Tako je bilo, to, kar pa »Jutro« piše, pa vse skupaj nič res ni. Ampak cesarju Janezu bomo vseeno pokazali — Na Kočevskem stojimo imenito. Kakih 400 volilcev imamo sigurno. Vsaj imamo 7 občin!« Nato vpraša drugega: »Ti, ali veš, ali je hipotekarna banka državna?« — Nato drugi: »Seveda je!« — »No, potem pa je že dobro. Bomo že tako naredili, da bo prav!« — Ker imam malo pokvarjen želodec in mi take koristne zgodbe ne prijaajo, sem lepo pozdravil in odšel. Da mi pa te zgodbe nazadnje ne obležejo še v želodcu, Vam jih sporočam, gospod urednik, da jih po možnosti uporabite.« — Tako dopis! Ne rečemo drugo, ko: velike in idealne politike ima radikalna stranka v Sloveniji! Ljudje božji, hitite da ne pridete prepozno. Skoraj bodo vsa korita razdana!

(Nazori radikalcev.) Ker hočejo radikalci nastopiti tudi v Sloveniji, je dobro, da si zapomnijo vsi volilci, kar je pred kratkim pisala »Tribuna«, najboljši znani beograjski radikalni dnevnik. Po mnenju »Tribune« se ne da urediti naše države drugače, kakor da se uradno uvede povsod cirilico, latinico da se sploh prepove, da se ne sme izdajati nobenega v latinici tiskanega časopisa in da se — prepove tudi slovensčina! To so zahteve »Tribune«. Če bi zašel med vas kak radikalni priganjač, pa ga vprašajte, kaj pravi na to!

(Kompromis za volitve.) Sedim v kmetijski gostilni in poslušam razgovor kmetov o volilnem programu SKS. — Najbolj zadovoljni so, ker SKS ne mara kompromisa z nobeno stranko. Pravi: »Kakor hudiča so klerikalci priganjali socialiste in komuniste. — Vse pridige in vsi katoliški časopisi so bili polni razprav o tem, kako je za katoliško ljudstvo socialno demokratstvo in komunizem nevarno. Toda kaj smo videli pri občinskih volitvah v Ljubljani? Isti klerikalci so se zvezali s soc. demokrati in komunisti, torej z ljudmi, ki so za ljudstvo najopasnejši. Najboljši dokaz, kako protiljudska je politika klerikalcev. — Slava SKS, da ne hodi po taki poti!

(Po prstih jih je dobila »Murska Straža«, ker se je spozabila in napisala resnico, da namreč »Slov. Gospodar« prav nesramno laže in obrekuje ljudi. Da svoj »greh« popravi, je zato zadnja »Murska Straža« pričela s klevetanjem »Kmet. lista«, da tako dokaže, da ni prav nič boljša od »Slov. Gospodarja«. Olihva vkup štrih — zato naj lajajo psi!

(Nerednosti na državni žrebnarni na Seli pri Ljubljani.) Pokrajinski namestnik nam sporoča, da je tako sodna ko tudi disciplinarna preiskava proti voditeljem državne žrebnarne na Seli pri Ljubljani dokazala, da so bile vse vesti o nerednostih v žrebnarni popolnoma neosnovane. Povzročitelja teh vesti, veterinarski major v p. France Rebernak in Anton Gliha, sta bila zato obsojena od deželnega sodišča in sicer prvi na globo 1000 dinarjev, drugi pa na globo 500 dinarjev in na plačilo stroškov kazenskega postopanja. Vodstvo žrebnarne ni le ne zagrešilo nobene nerednosti, ampak v polni meri izvrševalo svojo dolžnost in sicer z vso poštvalnostjo.

(Novi znaki za neuniformirane javne straže.) Pokrajinska uprava za Slovenijo je izdala nove znake za neuniformirane javne straže. Novi znak je 8 cm visok in 6 cm širok, na vnanjo stran izbočen, podolga — obel ščitek iz medi. V sredi ščitka nahaja se državni grb, ob strani je 1 cm širok napis in sicer na levi v cirilici »Javna straža«, na desni pa v latinici »Javna straža«; grb in napis sta na vnanjo stran izbočena. — Znak je nositi vidno na levi strani. Raba doslej veljavnih znakov se z dnem 1. februarja 1923 ukine. — Zapriseženo čuvajno osebje dobi znak, ki stane 5 Din pri pristojnem okr. pol. oblastvu.

(Odlikovanje pri agrarni reformi.) S čudnimi občutki smo pred kratkim čitali med odlikovanci pri agrarni direktili ime: Putik. Kdo ne pozna avstrijskantsva tega moža. Kake zasluge ima za

izvedbo agrarne reforme v Sloveniji? Vrabci na Valvazorjevem trgu nekaj šepetajo o Putikovih agitacijah med veleposesniki za pristop k neki akcijski družbi, katere glavni ustanovitelj je velepodjetni direktor Lukan, ki je sam uplašil težke tisočake in bo menda postal glavni ravnatelj te družbe. Na veleposesnike se je baje pritiskalo s strani oseb agrarne direkcije, katere zvesti oproda in izvršilni organ je bil Nemeč Putik. Za to uslugo mu je menda veliki radikalec Lukan preskrbel visoko odlikovanje. Ko bodo vrabci glasneje črkali o dogodkih na Valvazorjevem trgu, se hočemo še enkrat oglasiti. Vsekakor pa je treba že dne 18. marca odločno pokazati, da ne maramo nove radikalne stranke v Sloveniji, ki postaja vedno bolj zbirališče protidržavnih elementov in koristolovcev, da hočemo v novi skupščini osvetliti delovanje agrarne reforme v Sloveniji in zahtevati izčiščenje Auerspergovih hlevov na Valvazorjevem trgu. Stvar bo zelo zanimiva!

(Škofja Loka.) Na novega leta dan je priredil tu in v Žabnici tov. Ažman dva volilna sestanka, ki sta v vsakem oziru kar najlepše uspela. Na obeh sestankih se je pokazala lepa sloga, ki vlada med kmetom, obrtnikom in kmetiskim delavcem. Pokazalo pa se je tudi, da so vse meščanske stranke uradništvo popolnoma razočarale in da jim ne sledi več. Uradništvo čisto pravilno uvideva, da bo šel boj na deželi edinole med SKS in SLS. Čast uradništvu, da je tudi tako dosledno, da izvaja iz tega vse potrebne posledice. Zlasti dobro je uspel sestanek v Žabnici, čeprav ni bil napovedan. Hiša tov. Cegnarja je bila napolnjena do zadnjega kotlička in vsi poslušalci so sledili z največjim zanimanjem izvajanjem tov. Ažmana. V eno uro dolgem govoru je tov. Ažman odkritosrčno razložil naše stališče do vseh dnevnih vprašanj in glasno odobravanje je pričalo, da se je vse strinjalo z njim. Krepko in trdno stoji kmetiska misel v Škofji Loki in Žabnici in dne 18. marca bo to dokazano!

(Zverinski oči.) Novoletni dopoldan je nudil Kranju izredno sliko nečloveškega nastopa očeta proti sinu. Matija Gašperlin, mesar in posestnik v Šenčurju, stopsta s svojim, po splošnem slovesu pridnem 16 letnim dečkom — zelo kruto. To je dečka napotilo, da je šel s trebuchom za kruhom. Na novega leta dan pa je oče našel na sina, ko je ravno odhajal v Kranj k maši. Zgrabil ga je v »Zvezdi« in privezal z verigo k vozu. V tem položaju je pognal konja proti kolodvoru in potem udrljal po dečku z bičem, ne meneč se, kam pade udarec. Gledalci so se zgražali nad takim poveselnim ravnanjem in glasno zahtevali stražnika, da ukrene potrebnost. Lepo se je pričelo novo leto za klerikalnega priganjača!

(V Sv. Križu pri Kostanjevici) so položili v soboto pred božičem k večernemu počitku občežanega posestnika Alojzja Pisanskega. Vse svoje življenje je posvetil delu, svoji družini in občini. Sokol mu je postavil ob mrtvaškem odru častno stražo in se pogreba udeležil korporativno, brežički Sokol pa po deputaciji. Pri sprevodu je tvorilo 6 gasilcev častno stražo. Dasi je bil delavnik, je bil pogreb veličasten in občinstvo od blizu in daleč je pokazalo, kako zna ceniti težko nadomestljivega delavca. Čast taki zavednosti, blagemu pokojniku pa večni mir in pokoj!

(Iz Poljanske doline ob Kolpi.) Dragi tovariši! Iz naše mile mat Poljanske doline ne moremo dostikrat poročati svojim tovarišem, zato pa sedaj par iskrenih besed ob novem letu. Lepa naša država je kmetiska država. Če bi bili vsi kmetje slojni, pa je gotovo, da nam nihče ne pride naprej. Žalibog pa je danes še precej kmetovalcev, ki so ločeni od nas. Trdno pa verujemo, da bodo že to leto z nami in da bomo že letos tvorili kmetje eno celoto in sicer nepremagljivo celoto. — Da se vrnem spet v Poljane. Tu smo precej edini. Je pa nekaj osebic, ki so od nekdod priromale in ki bi rade motile ljudi in jih zbegale. Mislijo celo prirediti shod SLS, ki je pravimo tu Steber Luciferjeve Stranke. Vsaj je samo ona kriva, če je kmetško ljudstvo needno, vsaj ne dela drugo, ko da seje seme razdora med ljudi. Dragi kmetovalci! Ali boste še daleč kot slepi drveli za onimi, ki so nasprotni kmetiski osamosvojitvi? — Naj bodo delavci po tovarnah in mestih za sebe — toda kmetški delavec ima isto usodo ko kmet in zato je njegovo mesto edino v SKS. — Tukaj smo imeli veselo božično praznike. Toda proti koncu starega leta nas je ob pol desetih zvečer zapustil naš župan Miha Rode, ki je bil preje sicer zaupnik in pristaš SLS, ki pa se e vedno vpeto potegoval za napredek Poljanske doline. Marsikatero uro in marsikatero krono je žrtvoval pokojni Rode za zmago železnice in zato ga ohranimo vsi v hvaležnem spominu. Pokojni je bil mož na svojem mestu, ki je užival vsesplošen ugled, kar je poka-

mal njegov veličasten pogreb. Leta 1918 je zbolel na španski bolezn in ta je bila varok, da se je preselil od nas, šele 59 let star. Časten spomin mu bodi olajšan! Pri prihodnjih županiških volitvah pride na vrsto svetovalec iz Predgrada, kjer je prvi svetovalec Peter Majerle, naš trden pristaš. Pravi kmet je Majerle in zato upamo, da bo pri sedanjih volitvah Poljanska dolina še krepkejša in v boj proti frakarjem in za Staro pravdo!

(Sv. Andraž v Slov. Gorici.) Letos smo sezidali, oziroma g. župnik si je od laranov dal sezidati nov, moderen svinjak, pa čeprav vlada največja draginja. Sedaj je že pri nas taka moda, da mora imeti svinjska dekla svojo sobo poleg svinj, seveda lepo obokano. Zato pa nimamo stanovanja za učitelja. Če je kdaj kakšna seja, na kateri bi se moralo razpravljati o popravilih šole, se seje gospod nikdar ne udeleži, pač pa vselej kadar gre za popravilo župnišča. Torej je g. župnik streljalo za vse ugovore. — V nedeljo je pričel g. župnik z agitacijo za volitve. Vsi morajo voliti samo krščanske može in pa linavce, zakaj samo ti so klerikalci. No, vsaka stvar ima svojo mejo in tudi klerikalne barbarije bo konec. Lani smo dali prenoviti cerkev Bogu v čast in ljudem v izveličanje. Letos pa se že hujša v njej proti bližnjemu! Tudi za to pride še kazen!

(Sv. Bofank v Sredšču.) »Slov. Gospodarje« je pač vsega zmožen. Sedaj napada celo že konje. Toda andraški poštni belec je dosti pametnejši od »Slov. Gospodarja«. Vsako soboto ga postiljon le s težko silo spravi na Ptuj, kajti belec ve, da bo moral voziti one ogromne lazi, ki so redno natovorene v »Slov. Gospodarju«. Ker je dopisnik »Sl. Gospodarja« tudi dober avstrijakant, pričakujemo, da bo še večkrat napadel šmelna, ki dasi star, vendar ne žaluje za Avstrijo.

(Dornova.) Pred kratkim je umrl tu od kapi zadet naš vrli pristaš, posestnik in gostilničar Anton Zagorich. Zupajša ženo in tri otroke. Imel je krasen pogreb, dokaz, da je bil povsod priljubljen. Bil je član gasilnega društva in zato so mu izkazali gasilci poslednjo čast in ga nosili. Bil je predsednik krajevne odbora SKS ter zvest pristaš kmetijske misli. Bodi mu lahka zemlja!

(Dramlje.) Tu je umrl trgovec in posestnik Miloš Jarnovčič. Bil je vedno trden in zaveden narodnjak in od začetka našega kmetijskega gibanja njegov ogibljiv zagovornik. Naš Jarnovčič je bil izvanredno marljiv in dober gospodar. Dolgo vrsto let se je udeleževal v domačem občinskem odboru kot podžupan in je bil od vseh občanov, kakor tudi v drugih občinah čislán. Prav lepo je označil značaj našega Miloša domači gospod župnik v svojem nagrobnem govoru, ko je rekel: »Bil si mož-značaj, narodnjak - Jugoslovan. In to ne samo sedaj, temveč tudi v težkih in resnih časih. Bil si dober in skrben oče svojih otrok in spreten ter koristen svetovalec in voditelj občanov.« Bodi dragemu Milošu zemlja lahka! Njegovim šestim otrokom pa naše sožalje in bodi vam delovanje dobrega očeta v vzor.

(Slanetinci.) Z ozirom na naš dopis smo prejeli od župana občine popravek in pa zahtevo, da povemo ime dopisnika. Zahtevi nikakor ne moremo ugoditi in to vsled dolžnosti uradniške tajnosti. Kar se pa tiče popravka, pa izjavljamo, da bi ga prav radi prejeli, če ne bi bil ta popravek že priobčen v »Slov. Gospodarju« in sicer s tako nesramnim uvodom, da smo v resnici odvezani vsake obzirnosti. Priporočamo dalje, da je popravek stiliziran tako, da bi ga morali popraviti, če bi ga hoteli priobčiti. Ker pa za popravo nismo pooblašteni, moramo priobčitev odložiti. Gospodu županu seveda nikakor nismo hoteli delati krivice in zato njegov ton v popravku nikakor ne razumemo. Pa morda ob priliki kaj več!

(Neljuba tiskarska pomota) se nam je vrnila pod naš volilni oklic, katerega ni podpisala Obrtna zveza za Slovenijo, temveč »Obrtna organizacija za Slovenijo«.

(Listnica uredništva.) A. S. v Mariboru. Vašo cenjeno ponudbo načelno sprejemamo ter prosimo za prispevek, kot tudi za pogoje.

Politične vesti.

(Spopolnitev vlade.) Med muslimani Maglajčičeve skupine in radikali je bil dosežen sporazum. V vlado sta vstopila kot zastopnika muslimanov Omerović in Serić. Prvi je postal minister trgovine, drugi pa min. brez portfelja. Oba ministra sta že položila prisego.

(Za poljedelskega ministra) je imenovan dosedanj minister za hrvaško, Gijvo Supilo.

(Naš zunanji položaj) se je, po izjavi zunanjega ministra precej poslabšal. Na lozanski konferenci so doživeli naši zastopniki popoln neuspeh. Gledali so samo, kako bi ustregli velikim in tako so zamudili vsako priliko. Ker je vrhu te-

ga Francoska zelo odločno rabila pomoč Italijanov, so ji Italijani ustregli in si na ta način zagotovili popolno podporo Francozov v jadranskem vprašanju. V resnici! Skrajni čas je, da se napravi v našem zunanjem ministertvu red, v katerem ima beogradska porodica vso moč, dasi nima za njo potrebne zmožnosti.

(Pred okupacijo Porenja.) Nemčija je izjavila, da ne more več plačati določene vojne odškodnine. Konferenca zavznikov, ki naj bi dovolila Nemčiji moratorij le končala brezuspešno, ker Francozi niso hoteli v to privoliti. Da si zagotovijo izplačilo vojne odškodnine, nameravajo zasesti Francozi, skupno z Belgijci Porenje. Zasedli bi okraje Essen, Bochum ter del ozemlja Ruhr. V zvezi z okupacijo bo postavljena čarinska meja med okupiranim ozemljem in Nemčijo. Italija odobrava franc. korak, dočim je Anglija na odklonilnem stališču.

(Razdelitev Juljske Benečije.) Priznati treba, da sramežljivosti Italijani ne čutijo. Ker je Goriška pretežno slovenska dežela in bi se zato italijanizacija le počasi vršila, so priključili Italijani Goriško Vidmu. S tem je Gorica gospodarsko silno udarjena in ni čuda, da so proti ukrepu laške vlade protestirali prav vsi Goričani, brez razlike na narodno in strankarsko pripadnost. Kmalu nato pa je poslal Mussolini Goricanom brzojavko, v kateri jih opominja, da naj ostanejo zvesti Italiji, kajti edino dospešitev Italijanizacije je bila vzrok, da se je Gorica priključila Vidmu. Kakor hitro bo pa italijanizacija dovoljno napredovala, postane Gorica zopet prestolno mesto Goriške. Goričani so se nato pomirili in Italijanizacija se bo nadaljevala. Podpirajte zato »Jugoslovensko Matico«. K Vidmu pride poleg Goriške še Vipava, večji del komenskega sodnega okraja, gradiščansko (brez Tržiča in Gračca) ter tolimsko okrožje. — Tržaško pokrajino bodo tvorili mesto Trst, Milje, postojnski okraj, Gračca in Morozino. Istra bo pa za sebe.

(Atentat na češkega ministra Rašina.) Dne 5. januarja je izstrelil neki komunist na češkega ministra financ dr. Rašina dva strela, ki sta oba smrtno nevarno ranila ministra. Njegovo življenje je še vedno v nevarnosti in če okrevaja, bo delanezmožen za vse življenje. Dr. Rašin se je rodil pod nesrečnimi zvezdami. Kot dijak je bil od avstrijske vlade vsled svojega narodnega prepričanja obsojen v ječo in kasneje skupno z dr. Kramfajem na smrt na vešalih. Češki preobrat pa ga je rešil iz ječe. Kot finančni minister Češke je bistveno pripomogel k dvigu češke krone. Dr. Rašin je bil odločen in ravno hodeč slovek. Tako je zadnjič nastopil na nekem shodu proti legionarjem (češkim dobrovoljcem), ker zahtevalo od države, da jih za njih zasluge redi, kar da ni patriotično. Zato so nekateri mislili, da so atentat uprizorili proti njemu legionarji, kar se je pa izkazalo za napačno. Atentat je delo komunistov.

(Kaj prinesejo atentati.) Umoru Draškovića je sledila obznanja. Ko so ubili v Nemčiji dr. Rathenaua, je socialistična vlada prepustila režim zastopniku kapitalizma dr. Cunotu. Ubij Nerutowicza je povzročil, da je na Poljskem uvedena vojaška diktatura. Vedno izgublja po atentatih ljudstvo pravice. Vseeno propagirajo komunisti nasilna sredstva.

(Volilna borba) je povsod v polnem teku. V Vojvodino je šel snubit Bunjevce dr. Korošec. Prišel je malo kasno, ker so mu jih velik del vzeli radikali. Po južni Srbiji dela vladni aparat s polno paro za radikale. Volilni imeniki so ponekod čisto strankarski. Enako v Vojvodini, kjer vsled tega Madžari in Nemci najbrže ne bodo mogli postaviti kandidatov. Demokrati še dosedaj niso izlegli svojega volilnega proglaša. Je pač težko ga napisati tako, da bo držal za vso državo in da bodo zadovoljni z njim. Pribeževci in Davidovičevci — Komunisti se pod imenom »Proletarska stranka« pridno gibljejo, čeprav jim je notranji minister zagrozil, da bo nastopal proti njim z vso silo. — V Hrvatskem bloku vlada popolna nevednost in izgleda, da bo nastopil Radić samostojno. Drugi itak nimajo dosti.

(V Sloveniji.) Klerikalci delajo s polno paro. Njih delo smo že opisali na drugem mestu. Dodamo samo še slabo šalo, ki so jo pogruntali, da namreč ni tako enotne stranke, kakor je klerikalna. Res je sicer, da je v njej strankarska disciplina še vedno velika, ampak tajiti nasprotja, ki obstoje v klerikalni stranki, je smešno.

(Demokrati, ali bolje rečeno mladini) se bodo na vsak način učili matematike in postavili povsod svoje kandidate. Nikakor nečjejo spoznati, da ni nikjer zapisano, da morajo ravno gotovi ljudje biti poslanci, temveč, da je stvar prvo. Kakor pa vse kaže, so demokrati volilci pametnejši od vodstva stranke in zato ne bodo z oddajanjem glasov za brezupno stvar pomagali klerikalcem.

(Komunisti so klerikalce) dobro potegnili in nastopijo samostojno.

(Socialisti) pa so še neudini in v težkem položaju, ker jim manjka vsega, od ideje pa do organizacije.

(Narodni socialisti) hočejo rešiti sebe s proklamiranjem republike. Spomnili so se je malo pozno in v dr. Novačanu ter v komunistih bodo imeli nadmočne tekmece.

Dr. Z.:

Cepljenje živine.

II.

Vranični prisad ali bedrenico imenujemo živalsko kugo, porajajočo se pri konjih, govedu, ovcah in kozah, redkokdaj tudi pri svinjah in končno pri ljudeh. V Sloveniji ta bolezen zaenkrat ni posebno razširjena, tembolj pa na Hrvaškem, v Slavoniji ter Srbiji. Tudi proti tej kugi imamo v cepenju zanesljivo sredstvo. To je potrebno seveda samo v krajih, kjer se pojavlja vranični prisad vsako leto. Takih krajev pa menda v Sloveniji ni.

Suštavec ali šumeč prisad je nalezljiva bolezen goveda, posebno v alpskih deželah. Pri nas ni slišati mnogo o njem. Cepjenje se vrši spomladi, predno se žene živino na planino.

Ovčje ospe so doma v Bosni in Dalmaciji, naš kmet jih komaj pozna.

Perutninska kolera je dokaj razširjena na krškem in dravskem polju, znabiti tudi drugod, čeprav se ne sliši mnogo o njej. Kjer se pojavi, povzroča znatne izgube na perutnini, včasih ugonobi perutninarstvo celih vasi. V drugih deželah, kjer je ta panoga narodnega gospodarstva bolj razvita kot pri nas, so uvedli istotako kot pri drugih živalskih kugah cepjenje. Isto sicer še ni tako zanesljivo kakor pri prašičji rdečici, toda vsekakor uvaževanja vredno.

S tem bi bile izčrpane živalske kuge, proti katerim se vrši cepjenje na veliko. Omeniti bi bilo treba samo še konjsko smoliko, grižo telet in nalezljivo povrženje krav. Tudi pri teh je uspeh cepjenja s primernim cepivom očeviden.

Proti goveji jetiki in konjski smrkavosti nimamo še nikakih polnovrednih cepiv. Zatirati jih torej moramo izključno le z veterinarskimi predpisi.

O živalskih cepivih bi bilo omeniti, da se izdelujejo ista v posebnih zavodih, ki se nahajajo pod državno kontrolo. V Jugoslaviji so sedaj takšni zavodi v Zagrebu, Križevcih, Novem Sadu in Subotici.

Cepjenje živali se sme vršiti samo po diplomiranih živnozdravniki, ker so zvezane s tem opravilom gotove nevarnosti ne samo za živino, ampak tudi za okolico.

Mislím, da ne pretiravam, ako računam izgube na domači živini, povzročene predvsem po rdečici in svinjski kugi samo v Sloveniji na nekoliko milijonov dinarjev.

S pravočasnim cepjenjem bi se dalo rešiti večji del tega narodnega imetja s primeroma majhnimi izdatki. Treba je seveda najprvo naše živinorejce o važnosti tega sredstva primerno poučiti, bodisi s predavanji, bodisi kako drugače. Vrhutega jim je olajšati precej visoke nabavne cene cepiv, v kolikor je seveda to mogoče.

Gospodarstvo.

(Drž. vinarsko nadzorništvo v Mariboru) nas naproša opozoriti naročnike na vinske trte iz drž. tržnih nasadov, da bodo vsled velikega števila naročnikov, ki se morajo upoštevati, dobili dodeljene le znatno znižana števila naročenih trt in sicer posamezni naročniki po največ 500 komadov cepjenk, 400 kom. korenjakov in 900 kom. ključev. Priporoča se jim, da si primanjkljaj drugod preskrbe!

(Zagrebski tedenski sej) z dne 3. januarja. Sejem je bil dobro obiskan in živahen. V splošnem so vse cene narasle. — Izvoz konj za klanje se je vršil do zadnjega časa v znatni meri na Dunaj. Vsled visoke avstrijske carine pa je ta izvoz zdaj odpadel. Konji so se plačevali od 12 do 16 kron za kg žive teže. — Goveje živine je bilo dosti zlasti bosanske. Cene so poskočile. Voli I. vrste so bili plačani po 34 do 38 (32 do 38), II. vrste po 28 do 33 (28 do 30), III. vrste po 18 do 23 (18 do 22), krave po 20 do 34 (18 do 32) kron za kilogram žive teže. (Številke v oklepajih pomenijo cene prejšnjega tedna. — Teletine je bilo sorazmerno dosti. Ker pa so se mesarji za teletino naravnost trgli, so cene, znatno poskočile. Tako se je plačalo sedaj za kg žive teže od 50 do 54 kron, oziroma za drugovrstno 48 do 50 kron, dočim se je prejšnji teden plačevalo od 42 do 48 kron. Teletina je po-

skočila v ceni torej za 6 kron za kilogram. — Svinj je bilo malo, posebno sremške so popolnoma manjkale. Izvoz svinj v tujino, je znatno narasel. Cene so znatno poskočile. Za kilogram žive teže je bilo plačano: za svinje I. vrste od 78 do 82 (73 do 74), II. vrste od 70 do 72 (60 do 64) in III. vrste po 62 do 68 (preje 58 do 60). — Sena je bilo mnogo. Prodano je bilo po 700, 800, 850 in 900 kron (zadnjič po 800 in 900), detelja od 825 do 1100 (zadnjič po 1000), in slama po 500 kron. — Drv je bilo malo in se je plačalo za voz sesekanih od 1200 do 1300 kron.

(Žitni trg.) Zagreb, dne 8. januarja. Narasčanje cen je nekoliko popustilo. Kupčija je padla. Cene so bile sledeče (v dinarjih): Pšenica po 437.50 in rž 375 z vojvodinskih postaj. Sremski ječmen se je ponujal po 325 do 350 Din. Koruza po 212.50 do 220 in oves po 325 iz Zagreba. Otrobi po 175 z vojvodinskih postaj. Izvoz je prošle dni miroval.

(Gode se Trboveljski družbi.) Lani je izplačala Trboveljska družba 25 K dividende, letos pa 40. Nobeno čudo ni, če potem ne more plačati delavcev, kakor treba.

(Vrednost našega dinarja) je ostala skoraj ista. Zelo pa je padla češka krona. Ameriški dolar je veljal od 364 do 370 kron, angleški funt šterling od 1732 kron, laška lira od 18.96 in češka krona do 10.60 kron; nemška marka je veljala 5 vinarjev in avstrijska krona 0.5 vin.

(Mestna hranilnica v Mariboru) bo od 1. januarja 1923 dalje obrestovala hranilne vloge po 5 %, večje in stalnejše pa po dogovoru tudi višje. Opozorimo na današnji inserat.

Očividec o potresu v Južni Ameriki.

Kakor smo že poročali, je zadeli dne 10. novembra državo Chile v Južni Ameriki silovit potres.

V jugoslovenskem listu »Jadrane«, ki izhaja v Buenos Airesu, opisuje potres neki Stričič, ki ga je doživel, sledeče:

Dne 10. novembra okoli polnoči je zadeli republiko Chile strahovit zemljski in morski potres, ki je uničil skoraj vso pokrajino Atakama in del pokrajine Coquimbo. Zlasti pa so trpela mesta Coquimbo, Vallenar, Copiapo, Chaudard, Caldera, Freirina, Hnasco in več drugih manjših mest. Središče potresa je bilo v mestih Vallenar in Copiapo, le nekaj kilometrov oddaljenih od morja. V teh dveh mestih je največ ljudskih žrtvev in se je dosedaj našlo več kot tisoč mrtvih in brez števila ranjenih ljudi. Vsak dan pa prihajajo nove vesti o mrtvih in prešlo bo še mnogo časa, predno bo ustanovljena vsa škoda in preštete vse žrtve, ker se je komaj sedaj pričelo z rušenjem razvalin in izkopavanjem mrtlic.

Sedanji potres je največja katastrofa, ki je zadela republiko Chile izza leta 1906., ko je bilo porušeno veliko mesto Valparaiso.

V par vrsticah se je težko opiše veličino te katastrofe, strahoto in bol prebivalstva, ki je bilo prebudeno iz spanja od grozotnega streslaja zemlje, ono ob obali in njeni bližnji okolici pa vrhu tega še z izstopom morja iz njegove običajne lege. Kar je ostalo na morski obali od potresa, to je porušil, uničil in pokopal v svoji neizmerni globini ocean.

Na nekaterih mestih, kakor v Huasco, je izšlo morje do dva kilometra daleč proč od obale, da se potem z novo in večjo silo navali na zemljo. V mestu Coquimbo je morje izstopilo petkrat in ravno tolikrat se je tudi umaknilo in sicer s tako silo, da je razbilo vse ladje in čolne, ki so bili usidrani v luki, na drobne kosce, železniške vagoni in težke lokomotive pa vrglo prvo sto metrov daleč, kakor da bi bile orehove lupine. Pri umikanju se je morje pomaknilo par sto metrov daleč od navadne obale, voda pa se je pri tem napokčila tako visoko, da je stalo morje 50 metrov nad gladino in da je potem z nepopisno silo udarilo na obalo.

Potres je trajal 4 in 6 minut, dočim je razgrajalo morje gotovo celo uro. Že v prvem trenutku so bile porušene vse brzojavne in telefonske naprave, električna svetloba je ugasnila in vsi mostovi, vse železniške proge so bile razrušene, tako da so bili vsi težko prizadeti kraji čisto odrezani od sveta. Če pomislimo, da se je vse to godilo ob polnoči, pri strahovitem udarjanju valov, tresenju zemlje, rušenju hiš in lomljenju obale, potem si moremo vsaj nekoliko predstaviti grozo prebivalstva, ki je brez uma bežalo proti bregu v nočnih oblekah. In večina teh je hitela v pogin, kajti v nekaterih krajih so se rešili le tisti, ki so takoj hiteli od morja in ki so ubežali na hribe. In ko so bežali, so videli, da je uničeno vse njih imetje in na njih uho je udarjal krik ranjenih, zemlja pa se je izpodmikala, kajti vsa tla so se neprestano majala. Bilo je kakor na sodni dan.

Zaradi prekinjenja prometa je bilo vse prebivalstvo dva dni brez vsake

pomoči. Prvo pomoč je prinesla chilaska vojna mornarica, katere je zaradi potresa splošno mobilizirana. Skoraj nato so poslane žduž. sev. ameriške države iz Paname dve križarke, ki nosijo hrano, obleko in zdravila. Vsa Južna Amerika tekmuje v tem, da pomaga težko prizadetemu prebivalstvu in vse predstave, vsi koncerti se vrše v korist od potresa tako silno udarjenih ljudi.

Jugoslovani imajo v Južni Ameriki več jako lepo razvitih kolonij. Večina od njih prebiva v mestih Valparaiso, Antofagasta in Taltaí, ki so sicer čutili potres, toda brez posebne škode. Oni v Vallenaru in Huasco pa so seveda zelo udarjeni in samo naš ugledni rodoljub Baburizza, ki je dal težke stotisočake (v zlatih kronah) za naše osvobođenje ima nad pol milijona zlatih kron škode.

Bilo bi zato pravično, da bi tudi od nas prišla za težko prizadete Jugoslovane v Južni Ameriki, ki so naravnost primer pravega rodoljubja vsaj skromna podpora.

Raznoterosti.

(Nova skupščina.) Volitve v novo skupščino bodo dne 18. marca, prva seja nove skupščine pa dne 16. aprila. Nova skupščina bo štela 313 poslancev in sicer bo izvolila predvojna Srbija 112, Hrvatska, Slavonija in Srem 66, Bosna in Hercegovina 48, Vojvodina 34, Slovenija 25, Dalmacija 16, Črna gora 7, Beograd 2, Zagreb 2 in Ljubljana enega poslanca. Ker je imela prejšnja zbornica 419 poslancev, se je število poslancev v novi zbornici torej zmanjšalo za 106 poslancev, ker bo skupščini in pa davkoplačevalcem samo v prid. Dosedanji poslanci obdržijo vse svoje pravice do dne 18. marca, člani finančnega odbora pa do tedaj, ko izročijo svoje funkcije novemu odboru, ker sme porabiti vlada kak znesek le, če v to privoli finančni odbor.

(Papeževa tiara.) Tiara izhaja iz Egipta. Prvo tiaro je daroval papežu Silvestru, kakor pravi izporočilo, Konstantin Veliki po svoji zmagi nad Maksencijem. Zelo slavna je bila tiara, ki jo je imel papež Julij II. in ki jo je naredil milanski umetnik Karadosso. Ko so leta 1527 oblegale čete Karla V. Rim, je naprosil papež Klement VII. zlatarja Cellinija, da reši tiaro. Cellini je nato zlato raztopil, dragulje pa vžil v papeževo obleko. V vsem je bilo več tlar, toda nekaj jih je izgnilo in do zadnjega časa je bilo le troje tlar, od katerih sta bili dve pretežki, ena pa prelahka. To je bil tudi eden glavnih vzrokov, da so kupili prebivalci mesta Milana svojemu bivšemu nadškofu in sedanjemu papežu novo tiaro, katero smo v listu že opisali.

(Nazadovanje števila zarodov na Francoskem.) V prvih šestih mesecih letošnjega leta je znašalo število porodov na Francoskem 396.726, kar pomeni zopet novo nazadovanje, kajti lani je znašalo v istem času število porodov še 421.180. Smrtnih slučajev pa je bilo letos 387.681, dočim lani v istem času le 348.329. Potem znaša število prirastkov letos samo 9045, dočim je znašalo lani še 72.851. Da te porazne številke silno vznemirjajo francosko javnost, je jasno. Ne izgleda pa, da bi se dalo sedanje nezdravo stanje odpraviti.

Obrtnik.

(Občni zbor Obrtnega društva za Novomesto in okolico) bo v nedeljo, dne 14. januarja ob 2. uri popoldne v društveni dvorani novomeškega Narodnega doma. Obrtniki! Zavedajte se resnih časov in ne pozabite kaj vas teži. Zato vsi na občni zbor! — Odbor.

Izjava.

Midva podpisana Anton Mahen, posestnik v Trnovljah pri Celju in dr. Ant. Novačan, urednik v Celju preključevata in obžalujeta vso razžaljevo vsebino članka »Kocka je pala« v štev. 8 z dne 5. januarja 1922 periodičnega časopisa »Naša Vas« ter posebno izjavljata, da nista imela vzroka očitati zasebnim obtožiteljem Josipu Drofeniku, Ivanu Mermolji, Jakobu Kušarju in Ivanu Malcenu osebno nečastnih dejanj, posebno ne kakih nepoštenih manipulacij s stranknim denarjem, da pa tudi nista imela poverda, tem poslancem očitati kako koruptno ali izdajalsko postopanje kot poslancem in strankarjem SKS. Zahvaljujeta se zasebnim obtožiteljem, da so od zasebne obtožbe odstopili.

Anton Mahen, dr. A. Novačan.

Družba „ILIRIJA“
Ljubljana, Kralja Petra trg št. 8
telefon št. 220.

Nakup gozdov. — Prodaja vsakovrstnega lesa.

TRGOVSKA BANKA D. D., LJUBLJANA**PODRUZNICE:**

Maribor
Novo mesto
Rakek
Slovenjgradec
Slovenska Bistrica

Šelenburgova ulica šte. 1

(PREJ SLOVENSKA ESKOMPTNA BANKA)

KAPITAL in REZERVE Din 17,500.000.—

Izvršuje vse bančne posle najtoč-
neje in najkulantneje.

Brzjavni: Trgovska

Telefoni: 139, 146, 458

EKSPOZITURE:

Konjice
Meža-Dravograd
Ljubljana (me-
njalnica v Kolo-
dvorski ulici)

Najbolj varno naložite Vaše prihranke
pri

Mestni hranilnici v Mariboru,

ker jamči za vloge mesto MARIBOR z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo, ker ima posojila vknjižena na prvem mestu na posestvih in hišah in ima največjo in najlepšo palačo v Mariboru.

Mestna hranilnica je pupilarno varen denarni zavod, pri katerem nalagajo sirotinski denar sodišča: MARIBOR, GORNJA RADGONA, MURSKA SOBOTA in DOLNJA LENDAVA. Istotako tudi morebitne pologe okrajna glavarstva. Hranilnica podpira s posojili zlasti kmetstvo in male obrtnike proti jako nizkim obrestim in si je pridobila med ljudstvom toliko zaupanja, da so hranilne vloge v času od prevrata narastle od

➡ **38 na 75,000.000 kron.** ➡

Od 1. januarja dalje bode obrestovala vloge po

5%,

večje in stalnejše pa po dogovoru tudi višje.

TRGOVINA

seno, slame, drv,
krompirja, sadja
in vseh drugih deželnih pridelkov
Andrej Oset, Maribor,
Aleksandrova c. št. 57: telefon št. 88.

Upravnik

(Safar) se sprejme na velepo-
sestvu Ed. Suppanz, Pristava.

Proda

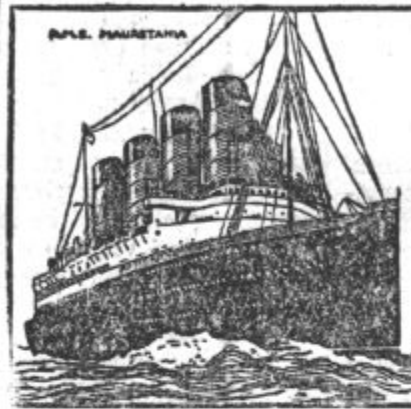
se popolnoma dobro ohran-
jena oprava za manjšo spe-
cerijsko trgovino. Poizve
se pri M. Dolničar-ju, re-
stavraterju na glavnem ko-
lodvoru v Ljubljani.

Cepljene trte

različnih vrst na podlagi Rip.
Portalis in tudi vkoreninjene
bele šmarnice prodeja
Franc Zelenko, pos. in trtničar,
Rumance — Sv. Tomaž pri Or-
možu, Slovenija.

Cena po dogovoru! — Za od-
govor naj se priložijo znamke.

Ali si poravnal
naročnino za
„Kmetijski list“?

CUNARD LINE

Najhitrejši parniki sveta. Direktni
potniški, tovorni in ekspr. promet
iz HAMBURGA in CHERBOURGA
v AMERIKO in KANADO.
4 dimniki, 5 in pol dni. Lastne
kabine za potnike III. razr. Pot-
nike spremlja izkušeni urad-
niki do luke ukranja, ki so jim
med potjo v vsakem pogledu v
pomoč. Pojasnila: Cunard Line.

Gla: no zastopstvo za Jugos avijo:
Jugoslavenska banka d. d. Zagreb.

Brzjavni naslov: „Cunard“ Ljubljana. Glavno zastopstvo za Slovenijo:
LJUBLJANA, Kolodvorska ulica št. 26.

K. & R. JEŽEK, MARIBOR

Melje šte. 103

Izvršujemo vse vrste poljedelskih strojev,

kakor: pluge, brane, valje, kultiva-
torje, sejalne stroje, okopace, ko-
silne stroje, mlatinice za ročne,
vite in motorni pogon, motorje
na bencin in sesa ni plin, parne lo-
komobile, slamoreznice, reporez-
nice, drobilne mline, koruzne rob-
karje, sadne mline, žitne čistilnice,
vinske preše, mline za grozdje,
sesalke, kotle, parilnice i. t. d.

Kompletne žage, mline, opekarne,
armature za krožne peči in sploh
vse dele transmisij tovarne.

Lastna moderna livarna železa in kovin.

Cene zmerno!

. Zahtevajte prospekte in ponudbe.

. . . Umetno in naravno bosansko in francosko mlinsko kamenje. . .

Jadranska banka - Beograd.

Delniška glavnica: Din 60,000.000. — Rezerva: Din 30,000.000.

Podružnice:

Bled
Cavtat
Celje

Dubrovnik
Hercegnovi
Jelsa

Jesenke
Korčula
Kotor
Kranj
Ljubljana
Maribor
Metković

Prevalje
Sarajevo
Split
Šibenik
Tržič
Zagreb.

Amerikanski odio.

Naslov za brzjavke: JADRANSKA.

Afilirani zavodi:

JADRANSKA BANKA: Trst, Opatija, Wien, Zadar.
FRANK SAKSER STATE BANK, Cortland Street 82, New York City.
BANCO YUGOSLAVO DE CHILE, Valparaiso, Antofagasta, Punta
Arenas, Puerto Natales, Porvenir.

Kraljevski Holandski Lloyd

Redni brzovozni in poštni parniki iz
Amsterdama in Cherbourga
v Južno Ameriko,

Rio de Janeiro, Santos, Montevideo in v
Buenos Aires. Vsa potrebna pojasnila daje:
Kraljevski Holandski Lloyd.

: Glavni zastopnik za Jugoslavijo: :
JUGOSLAVENSKA BANKA D. D., ZAGREB, B-Cesta št. 33.

Brzjavni naslov: Realloyd Zagreb. Telefon 24-65.

Jamski les

smrekov ali jelkov
od 10 cm debeline
na tankem koncu in od 3 m dolžine
naprej kupi vsaka množina franka
vagon kranjskih postaj: Sentjanški
premogovnik, Krmelj-Dolenjsko.

Pri trgovcu pazi na znamko in na vtisnjene besede

„GAZELA“-MILO!

Najboljši dalmatinski portland cement

iz splitske to- **Ekonom**, orrednja gospo-
varne oddaja **darska zadruga**
:: v LJUBLJANI KOLODVORSKA ULICA št. 7 ::

Kmetje in obrtniki upoštevajte oglase v „Kmetijskem listu“.
Svoji k svojim!

LJUBLJANA
Mestni trg 5.

O. Bernatović

konfekcijska
trgovina